

KVINDEBLADET

• HVAD VI VIL •

UDGIVET AF

KVINDELIG FREMSKRIDTSFORENING.

Nr. 14.

Udgaar hver Søndag. Abonnement 60 Øre
pr. Kvartal foruden Postpenge. Annoncer
pr. Petitlinie eller dens Plads 10 Øre.

København, Søndagen den 5. April 1891.

IV. Aargang.

Alle Klager over Uregelmæssigheder
Bladets Forsendelse bedes indgivet til
det Posthus, hvorfra Bladet udleveres.

Kvindesagen i gode Hænder.

De fleste Blade har i Anledning af Camilla Collet-Festen i Kristiania gjort smaa Sidebemærkninger til Kvindesagen fra et mere eller mindre forstaaende Standpunkt. Deriblandt „København“. Dets Udtalelser bragte os virkelig til at le højt, idet de saa levende mindede os om Don Quixotes møre Landse, der sprang itu paa Virkelighedens Vejrømle. Fru Collet og Kvindebevægelsen ramte Slaget i al Fald ikke, skønt den ærede Forfatter mente i en Haandevending at have gjort det af med Fru Collets „Skaberi“. — Hr. Oscar Madsen siger nemlig: „Fru Collet kørte virkelig fast i Sneen — — — hun druknede med samt sine lovende Evner i Kvindebevægelsens forsumpede Vrøvl, i dens tætte kvælende Drivis, der siden har sendt saa megen Fygesne ud over baade Norge og Danmark.“

Vrøvl ved Kvindesagen — ja — det vil vi villig indrømme, men ved hvilken Sag findes ikke det i vore Dage? Sé paa vort politiske Liv, skulde man tro, at det var forstandige Mænd, der baade ved Møder — ja — i selve Rigsdagen spilder Tid og Kræfter i megen overflødig Tale. Vrøvlet er vist noget, der ligger i Luften som den Fygesne, Hr. O. M. tillægger Kvindesagen.

Men vi formoder, at Hr. O. M. aldrig har gjort sig den Ulejlighed at skaffe lidt af de Snedriver til Side, der skjuler den egenlige Kvindesag; havde han gjort Forsøg herpaa, vilde han sikkert have opdaget mangen en skøn Vaarblomst, til ikke mindst Glæde for Mændene.

Ti hvad vil Kvindesagen? — Med ét Ord: *Ret for Kvinden til at være Menneske.* Midlerne, som vi, der arbejder i Kvinde-

bevægelsen, kæmper for, er: Adgang til selvstændigt Erhverv, politisk og kommunal Valgret. Mon ikke den Fordring vil være til størst Gavn for Manden selv, saa vel i Samfundets som i Mandens personlige Liv? ti hvilken Kvinde bringer en Mand mest Glæde i et Kærlighedsforhold og i hans Hjem, enten den Kvinde, der som en ubevidst Dukke kaster sig i hans Arme, eller den intelligente Kvinde, der som en selvstændig Personlighed i Forstaaelse af sit Ansvar giver sig hen.

Det er i Sandhed Nemesis, naar Mænd træder paa det, der skulde bygge deres egen Lykke op.

Vi vil raade de ærede Herrer til at gøre sig lidt mere bekendt med Kærnen i Kvindesagen, før de udtaler deres Dom over Fru Collet og Kvindebevægelsen i det hele.

At Fru Collet kan føle sig træt og sé mørkt paa sit Livs Gerning, undrer os ikke, naar vi betænker, hvorledes hun har maattet ligge i Strid med Børnerthed hos Kvinderne og Blaserthed hos Mændene. Men hun burde glæde sig ved den Tanke, at vi, der kommer efter hende, vil dog forhaabenlig i nogen Maade høste Frugt af hendes geniale Begavelse og Energi i Bestræbelsen for Kvindens sociale Ligestilling med Manden, om vi end endnu i lang Tid maa kæmpe mod lignende Misforstaaelser som dem, „København“ gennem Hr. Oscar Madsen i Lørdags bød sine Læsere.

Fra de unge!

Den unge, meget unge Digter, Sophus Clausen, karakteriserer i „København“s Lørdagsnummer Kvindebevægelsen i nogle Strofer, der sagtens skal høre til den nyeste mo-

derne Poesi, siden det literære Blad giver hans mærkelige Aandsprodukt Plads paa første Side.

Man høre blot en Prøve:

... Hver Gang et Ønske glipped —
en Mand slap dem af Hænderne —
de krænkede Kvinder, de rustet dem
til Tænderne.

Mon man ikke kunde forlange af saa begavet en ung Mand, at han var hjemme i Grammatiken?

Saa kan han siden raillere over „Kvindebevægelsen“.

Kvindesagen i den tyske Rigsdag.

I den tyske Rigsdag har denne Vinter været behandlet et Andragende fra de tyske Kvindeforeninger om at lade Kvinder faa Adgang til Universiteterne med Ret til at uddanne sig til Læger og til at praktisere. Tyskland er det civiliserede Land, hvor Kvindens Adgang til videnskabelig Uddannelse længst er holdt nede. Nu kommer hun omsider ogsaa med sine Krav om Ligestillelse med Manden i aandelig Uddannelse. Med Rette udtaler den frisindede Rigsdagsmand Rickert: at dette Spørgsmaal er en vigtig Del af det hele sociale Spørgsmaal, at selv om Majoriteten i Rigsdagen kan stanse det nu, kan den dog ikke begrave det. Det er et Sædeligheds-, et Sømmeligheds-Spørgsmaal, og den Tid skal komme, da man ikke vil unddrage Kvinder at lade sig behandle af kvindelige Læger. Nu til Dags foretrækker Kvinder tilvisse Sygdommes Forværrelse fremfor at lade sig undersøge af mandlige Læger. Det staar ikke i de Herrers Magt nu til Dags at føre Statsvognen igen tilbage til den fevdale Tid. Den sociale Side af Spørgsmaalet er, at man vil unddrage Millioner af Mennesker Retten til at skaffe sig de Forkundskaber, som gør det muligt for dem at erhverve sig Brødet paa en anstændig Maade. Spørgsmaalet er simpelt hen et Retfærdighedsspørgsmaal; et Spørgsmaal om begge Køns Ligeberettigelse.

Ogsaa den socialdemokratiske Rigsdagsmand Behel talte varmt Kvindernes Sag.